

Προς τον
Πρωθυπουργό
κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή

Κοινοποίηση:
Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών
κ. Γεώργιο Αλογοσκούφη

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2007
Αριθ. Πρωτ: 3833

Θέμα: *«Τα κίνητρα επενδύσεων και το ειδικό αφορολόγητο αποθεματικό:
η αξιοπιστία του κράτους απαραίτητη προϋπόθεση για τους
υποψήφιους επενδυτές»*

Αξιότιμε Κύριε Πρωθυπουργέ,

Η ρύθμιση του αφορολόγητου αποθεματικού ήταν ένα εξαιρετικά θετικό μέτρο, που οδηγούσε τον επιχειρηματία σε επέκταση των δραστηριοτήτων του και επανεπενδύσεις, ενώ παράλληλα, λειτουργούσε προς την κατεύθυνση ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας με ότι αυτό θετικό συνεπάγεται και για την εθνική μας οικονομία.

Μετά την δυσμενή εξέλιξη επί του θέματος αυτού και σε συνέχεια των έντονων παραπόνων των επιχειρήσεων, που καταλήγουν στα Επιμελητήρια - μέλη μας, επιθυμούμε να επισημάνουμε τα παρακάτω:

1. Βασικός συντελεστής προόδου της οικονομίας κάθε χώρας είναι οι επενδύσεις των επιχειρήσεων σε πάγια (μηχανήματα, κτίρια κτλ) προκειμένου να αυξηθούν τα παραγόμενα στη χώρα αγαθά και σε τελευταία ανάλυση να αυξηθεί το βιοτικό επίπεδο που είναι και το ζητούμενο από τις κυβερνήσεις κάθε χώρας. Με άλλα λόγια αποτελούν το μονόδρομο της οικονομικής ανάπτυξης και χωρίς αυτά δεν μπορεί να προχωρήσει η αναπτυξιακή διαδικασία. Με την επίγνωση του αποφασιστικού ρόλου που παίζουν οι επενδύσεις στην ανάπτυξη και στην βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του λαού, η Κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθούν με διάφορα μέσα να ωθήσουν τις επιχειρήσεις να προβούν σε προσοδοφόρες επιλογές και σχεδιασμούς.
2. Το κύριο μέσο ώθησης των επιχειρηματιών για επενδύσεις είναι οι νόμοι που ψηφίζει το κράτος για το σκοπό αυτό. Είναι τα λεγόμενα κίνητρα. Οι νόμοι - κίνητρα λειτουργούν με την μορφή επιχορηγήσεων, επιδοτήσεων, απαλλαγής από τη φορολογία κερδών, κάλυψη του μισθολογικού κόστους κλπ. Μέσω των παρεχομένων υπό των νόμων ενισχύσεων των ιδιωτικών επενδύσεων, επιδιώκεται η προσαρμογή της παραγωγικής διαδικασίας προς τις απαιτήσεις

των καιρών και η αντιμετώπιση του παγκόσμιου ανταγωνισμού. Συνεπώς η ενδυνάμωση του βιομηχανικού τομέα και άλλων μορφών, αλλά και η λήψη γενικότερων μέτρων, έχει ως στόχο την υποβοήθηση της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Τα βασικά λοιπόν κίνητρα είναι τα αναπτυξιακά τα οποία περιέχονται σήμερα στον ν. 3299/2004. Όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 του νόμου αυτού, ο σκοπός των παρεχομένων ενισχύσεων είναι η ενδυνάμωση της ισόρροπης ανάπτυξης, αύξηση της απασχόλησης και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας με την προώθηση της τεχνολογίας.

3. Οι νόμοι όμως δεν είναι πάντα αρκετοί για ωθήσουν τον επιχειρηματία να ρισκάρει σε μια τέτοια πρωτοβουλία. Προϋπόθεση για να κινηθεί είναι να έχει απέναντί του έναν αξιόπιστο υποστηρικτή και προστάτη που θα του εγγυηθεί ότι θα δώσει χωρίς περιστροφές και γραφειοκρατικές διαδικασίες τα υποσχόμενα και ότι δεν θα αλλάξει, προς το χειρότερο, το φορολογικό πλαίσιο, τους όρους, δηλαδή, του παιχνιδιού, πάνω στους οποίους θα κάνει τους υπολογισμούς του για την επένδυση.
4. Το μοναδικό φορολογικό κίνητρο για τις επιχειρήσεις του κέντρου (Αττικής, Θεσσαλονίκης) ήταν το ειδικό αφορολόγητο αποθεματικό του άρθρου 2 του ν. 3220/2004, που προέβλεπε φοροαπαλλαγή των κερδών έως 35% σε περίπτωση επενδύσεων. Από το ειδικό αυτό κίνητρο επωφελήθηκαν χιλιάδες επιχειρήσεις και με αυτό έκαναν σπουδαία πράγματα στον τομέα αυτό, της παραγωγικότητας και του ανταγωνισμού.
5. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στους νόμους και τις πρακτικές (της οποίας είναι υποχρεωμένα να συμμορφώνονται όλα τα κράτη - μέλη), χαρακτήρισε το ν. 3220/2004 ασύμβατο με την κοινοτική νομοθεσία, τόσο επί της διαδικασίας (δεν κοινοποιήθηκε προηγουμένως στην Ε.Ε.), όσο και επί της ουσίας, διότι όπως τονίζει, κινείται εκτός των προβλεπομένων στόχων που έχει θέσει η Επιτροπή για ορισμένους κλάδους και στρεβλώνει τους κανόνες του ανταγωνισμού. Όμως, όπως είναι γνωστό, το ειδικό αφορολόγητο αποθεματικό είχε θεσπισθεί και λειτούργησε από το 1989 με το άρθρο 22 του ν. 1828/1989. Απλά ο ν. 3220/2004, κωδικοποίησε τις αρχικές διατάξεις, οι οποίες εν τω μεταξύ είχαν υποστεί τροποποιήσεις. Επομένως δεν δικαιολογείται η μη κοινοποίηση του νόμου στην Ε.Ε. (ο τυπικός λόγος), γιατί δεν ήταν κάποιος νέος νόμος. Ως προς την ουσία, ότι δηλαδή ο νόμος στρεβλώνει τους κανόνες ανταγωνισμού για ορισμένους κλάδους επιχειρήσεων, αυτό αν συνέβη μετά το 2003, μπορούσε η Ε.Ε. να ζητήσει την προσαρμογή του νόμου προς τους στόχους της από εδώ και πέρα και να μην ανατρέψει τα πάντα. Να μη φτάσει, δηλαδή, στα επώδυνα για τις επιχειρήσεις και την οικονομία άκρα, με το να απαιτεί να καταργηθεί αμέσως ο νόμος και να επιστραφούν από τις επιχειρήσεις οι φόροι των κερδών, που απαλλάχθηκαν ως ειδικό αφορολόγητο αποθεματικό και μάλιστα εντόκως, οι οποίοι έχουν ήδη επενδυθεί και αποτελούν εθνική περιουσία.
6. Οι συνέπειες αυτής της απαίτησης της Ε.Ε. θα έχουν ασφαλώς σοβαρές δυσμενείς επιπτώσεις στον τομέα των επενδύσεων και στην αξιοπιστία του κράτους από μέρους των υποψηφίων επενδυτών, αλλά και εκτός αυτού, θα επιβαρύνουν τις επιχειρήσεις με μεγάλα απρόβλεπτα ποσά φόρων που είναι ικανά να κλονίσουν και αυτήν την ύπαρξή τους.

7. Όταν συμβαίνει να τιμωρείται για άγνοια νόμου κάθε απλοϊκός, αδαής, ίσως, πολίτης που παραβαίνει ένα νόμο που δε γνώριζε, οι ελληνικές επιχειρήσεις και τα Επιμελητήρια αδυνατούν να κατανοήσουν τη λογική σύμφωνα με την οποία όταν η άγνοια νόμου συμβαίνει από το ίδιο το κράτος με τις στρατιές των νομικών συμβούλων, καθηγητών και άλλων που πληρώνονται μάλιστα αδρά για να γνωστοποιούνται και να τηρούνται οι επιταγές της Ε.Ε., τότε να καλείται να πληρώσει και πάλι ο σεβόμενος τους νόμους τους κράτους και όχι ο παραβάτης.
8. Πλέον της ουσίας των επιχειρημάτων μας τόσο εθνικοί όσο και κοινοτικοί λόγοι επιβάλλουν τη μη προώθηση του νομοσχεδίου περί αναδρομικής φορολόγησης., δεδομένου ότι το Σύνταγμα της χώρας μας, βάσει του υπ' αριθ. άρθρου 78 παρ.2, απαγορεύει την αναδρομική φορολόγηση, εφόσον δεν αναφέρεται στην αμέσως προηγούμενη οικονομική χρήση. Σχετική είναι άλλωστε, ως επιβεβαίωση των συνταγματικών επιταγών, και η απόφαση 170/06 του Συμβουλίου της Επικρατείας. Τέλος η απόφαση του ECOFIN του Μαρτίου 2007 επέβαλε στα κράτη – μέλη να περιορίσουν το διοικητικό κόστος που επέπιπτε επί της επιχειρηματικότητας σε ποσοστό 25% έως το 2012. Η ως άνω ενέργειά σας κινείται προς την αντίθετη κατεύθυνση της κοινοτικής επιταγής για μείωση του διοικητικού (γραφειοκρατικού) κόστους.

Δεδομένου ότι, το μέτρο του Ειδικού Αφορολόγητου Αποθεματικού αποδείχθηκε εξαιρετικά επωφελές για την επιχειρηματικότητα και την οικονομία μας, η ΚΕΕΕ εκτιμά πως, η Κυβέρνηση όφειλε και οφείλει να αναζητήσει τρόπους διαχείρισης του θέματος, καλύπτοντας το κόστος, χωρίς να καλούνται οι επιχειρήσεις που έκαναν χρήση των νομίμων διαδικασιών να υποστούν τις συνέπειες των δικών της παραλείψεων.

Με τιμή,
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Γεώργιος Κασσιμάτης